

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **J.**, nar. X., bytom L., B., proti odporcovi **JUDr. J.M.**, Š., K., správcovi konkurznej podstaty úpadcu A., s. r. o. so sídlom Š., K., IČO: X., **o určenie pravosti prihlásenej pohľadávky vo výške 39 832,70 Eur**, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 28. 01. 2009, č. k. 5 Cbi 345/2004-28, takto

r o z h o d o l :

Odvolanie navrhovateľa **o d m i e t a .**

Odporcovi **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom určil, že pohľadávka navrhovateľa vo výške 39 832,70 Eur, prihlásená v konkurznom konaní sp. zn. 3K 45/02, vedenom na Krajskom súde v Košiciach, je oprávnená. Odporcovi uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 33 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa vo veci rozhodol podľa ust. § 153a ods. 1 O. s. p. rozsudkom pre uznanie na základe uznania uplatnenej pohľadávky odporcom.

Proti tomuto rozsudku sa odvolal navrhovateľ. Na odôvodnenie uviedol, že súd prvého stupňa opomenul vo výroku rozsudku uviesť lehotu na vyplatenie pohľadávky. Žiadal preto

správcovi konkurznej podstaty JUDr. M. nariadiť vyplatenie oprávnenej pohľadávky navrhovateľovi do troch dní od vynesenia rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie podľa ust. § 214 ods. 2 O. s. p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania a odvolanie navrhovateľa podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

V posudzovanom prípade odporca pohľadávku navrhovateľa v celom rozsahu uznal a súd prvého stupňa správne rozhodol rozsudkom pre uznanie podľa ust. § 153a ods. 1 O. s. p., proti ktorému podľa ust. § 202 ods. 1 O. s. p. nie je prípustné odvolanie (okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že na vydanie takéhoto rozhodnutia neboli splnené podmienky). Keďže odvolanie bolo podané navrhovateľom proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol.

Pre úplnosť odvolací súd poukazuje na to, že spory o určenie pravosti pohľadávky podľa ust. § 23 ods. 2 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKV“) majú pôvod v konkurznom konaní a sú rozhodované v súvislosti a len pre účel konkurzného konania, v dôsledku čoho celý proces speňaženia konkurznej podstaty a uspokojenia pohľadávok konkurzných veriteľov (vrátane času plnenia) sa riadi podľa ZKV (ako zákona *lex specialis*). Konkurzné konanie fakticky končí rozvrhovým uznesením konkurzného súdu, pričom podkladom pre jeho vydanie je zoznam prihlášok konkurzných veriteľov, zápisnica z prieskumného pojednávania, zoznamy pohľadávok podľa ust. § 29 ZKV, rozsudky súdu a rozhodnutia správnych orgánov z incidenčných konaní, konečná správa, vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu, uznesenie, ktorým bola konečná správa, vyúčtovanie odmeny a výdavkov schválená a zoznam veriteľov zoradených podľa ust. § 31, § 32 ZKV na účely rozvrhu s uvedením súm na nich pripadajúcich. S poukazom na uvedené preto súd, ktorý rozhodol jednotlivý incidenčný spor (ako tomu bolo v posudzovanom prípade), nemohol určiť správcovi konkurznej podstaty lehotu na uspokojenie navrhovateľa ako konkurzného veriteľa, pretože by to bolo v rozpore so ZKV ako zákonom *lex specialis*, ktorý má v konkurznom konaní prednosť pred inými právnymi predpismi, napr. aj občianskym súdnym poriadkom.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 27. januára 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková